

ת"פ 3691/03/14 - בעניין: המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאשמת, פזית ולד

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 3691-03-14 מדינת ישראל נ' ולד (עציר) 17 דצמבר 2014

לפני
בעניין: **כב' השופט מיכאל קרשן**
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשמת

פזית ולד (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נעמה תור - זאבי

הנאשמת הובאה וב"כ עו"ד הראל שרה

גזר דין

1. הנאשמת, פזית ולד ילידת 1975, הורשעה על יסוד הודאתה בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות הבאות: גניבה בידי עובד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "**חוק העונשין**"); זיוף מסמך בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), לפי סעיף 420 לחוק העונשין; רישום כוזב במסמכי תאגיד, לפי סעיף 423 לחוק העונשין; פעולה ברכוש אסור, לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000; ועשר עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, עבדה הנאשמת, החל מיום 1.9.1999 ועד ליום מעצרה, כמנהלת חשבונות בחברת די.בי.אס שירותי לווין בע"מ (להלן - "**חברת יס**" או "**החברה**").

פעילותה השוטפת של החברה מבוססת על מערכת רישום ממוחשבת, במסגרתה לכל ספק נותן שירותים נוצר כרטיס על גבו מתועדות כל פעולות המסחר, לרבות השירותים שניתנו והתשלומים שהועברו עבורו מהחברה. מתוקף תפקידה בחברה, הורשתה הנאשמת ליצור כרטיסי ספק, להנפיק המחאות של החברה ולבצע פעולות שונות בכרטיסי

90.

החל מיום 25.9.2000 ועד ליום 22.1.2014 פעלה הנאשמת באופן רציף ועקבי, בשיטתיות ובתחכום, על מנת ליטול לחזקתה מיליוני שקלים מכספי החברה, והכול שלא כדין ובכוונה להחזיקם לצמיתות. במסגרת זו הנאשמת נקטה בפעולות הסתרה למעשיה כלפי החברה וביצעה פעולות כוזבות במערכת הרישום של החברה. בסך הכול, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, הפיקה הנאשמת בכזב עשרות רבות של המחאות של החברה, חתמה על גבן חתימה הנחזית להיות חתימתם של מורשי החתימה הרלוונטיים בחברה, **ופדתה לשימושה האישי המחאות אלו בשווי כולל של ₪ 24,382,998 מכספי החברה.**

3. כתב האישום המתוקן מחזיק שלושה אישומים.

4. האישום הראשון עניינו מעשי מעילה וגניבה שביצעה הנאשמת כלפי החברה.

הנאשמת פתחה בשנת 2001 חשבון פרטי בבנק הפועלים בהרצליה. בחודש יולי 2002 שינתה הנאשמת את שם החשבון לשם: "פזית מהלה (שם נעוריה של הנאשמת - מ' ק') - רז בימיו והפקה". לבקשת הנאשמת הופקו עבורה כרטיסי אשראי והמחאות, הנושאים את שמה, באמצעותם עשתה שימוש בכסף שהופקד בחשבון זה (להלן - "חשבון המרמה").

מיום 21.2.2004 ועד ליום 28.1.2009 שינתה הנאשמת בכזב את שמו של כרטיס ספק קיים של החברה לשם "רז בימיו והפקה", הפקידה המחאות של החברה בחשבון המרמה ומשכה ממנו סכומי כסף שונים **בסך כולל של ₪ 10,050,801**, לשימושה האישי.

ביום 28.1.2009 פתחה הנאשמת בכזב כרטיס ספק פיקטיבי קבוע בשם "רז בימיו והפקה", ומאותו מועד ועד ליום 22.1.2014 הפיקה באמצעות הכרטיס הפיקטיבי המחאות מזויפות. על מנת לאפשר משיכת כסף מן החברה עשתה הנאשמת בכזב פעולות שונות בכרטיסי הרישום של החברה. את ההמחאות זייפה הנאשמת בכך שחתמה שלא כדין חתימה הנחזית להיות חתימתם של שני מורשי החתימה הרלוונטיים בחברה. בשיטה זו הפיקה הנאשמת בכזב עשרות רבות של המחאות מזויפות לפקודת הספק הפיקטיבי, **בסך כולל של ₪ 14,332,197**, אותן הפקידה לחשבון המרמה ומשכה לשימושה האישי.

5. האישום השני עניינו הלבנת הון.

במהלך השנים 2004 - 2013, ב-31 רבעונים באותה תקופה, ביצעה הנאשמת פעולות הפקדה של ההמחאות המזויפות אל חשבון המרמה, ומשיכת כספי הגניבה ממנו. הפקדת ההמחאות המזויפות ומשיכתן נעשו בסכומים מצטברים העולים על חצי מיליון ₪ בפרק זמן בן שלושה חודשים לכל היותר, וכל זאת עשתה הנאשמת בידעה כי היא

מבצעת פעולה ברכוש אסור, שמקורו בביצוע עבירות גניבה בידי עובד, זיוף ושימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות ורישום כוזב במסמכי תאגיד, והכול בהיקף כולל של 24,382,998 ₪.

6. האישום השלישי עניינו עבירות מס הנובעות ממעשי הנאשמת.

במהלך שנות המס 2004 - 2013 דיווחה הנאשמת לרשויות מס הכנסה כשכירה בלבד, וההכנסות שדווחו על שמה היו בגובה המשכורת שהרוויחה מעבודתה, ולא כללו את ההכנסות הנוספות שהרוויחה מגניבת כספי החברה. בנוסף, הנאשמת לא הודיעה על ההכנסות הנוספות, לא ניהלה ספרים, חתמה בכל שנת מס על בקשה להקלה ולתיאום מס על ידי המעביד תוך שהיא משמיטה את הכנסותיה מהעיסוק הנוסף ואף פעלה להשמטת ההכנסות מדוחות המס שהגיש בעלה. **סכום העלמת המס - 26,061,538 ₪ לכל הפחות.**

הסדר הטיעון

7. במסגרת הסדר הטיעון טענו הצדדים לענישה הבאה: 88 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על-תנאי וקנס בסך 7,000 ₪.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה, עו"ד נעמה תור-זאבי, הצביעה על החומרה המיוחדת הטמונה במעשי הנאשמת, אשר שלחה ידה בכספי מעסיקתה בהיקף עצום. עונש המאסר המוצע במסגרת ההסדר תואם, לדברי התובעת, את רמת הענישה המקובלת בפסיקת בתי המשפט במקרים דומים.

התובעת נימקה את ההקלה הניכרת עם הנאשמת ברכיב הכספי, אשר כונה על ידה "הרכיב הכספי הנעדר" (עמ' 16 שורה 24), **עד כי צוין על ידה שבהיבט זה ההסדר חורג לקולא** (עמ' 16 שורה 28), בכך שנפגעת העבירה, חברת יס, נקטה ונוקטת נגד הנאשמת בשורה של פעולות ואמצעים על מנת להשיב ולו במקצת את כספי המעילה. כיוון שבמישור האזרחי מצבה של חברת יס בכי רע, שכן הנאשמת בזזה את כספי הגניבה, אזי אין מקום - כך התובעת - להשית על הנאשמת קנס שתוצאתו תהיה הקטנת המאגר הכספי ממנו תוכל להיפרע נפגעת העבירה.

9. ב"כ הנאשמת, עו"ד אורי קינן ועו"ד שרה הראל, ביקשו לכבד את הסדר הטיעון אשר חסך, לדבריהם, מאות רבות של שעות תביעה ושעות בית משפט. לדברי הסנגורים, נפגעת העבירה היא חברה חזקה שמסוגלת לפעול, וכמובן פועלת בפועל, על מנת להיפרע מן הנאשמת. על כן אין מקום לקנס או לפיצוי. יתרה מכך, ב"כ הנאשמת טען כי לו היה ביכולתה לשלם פיצוי או קנס, מן הסתם הייתה המאשימה מסכימה לקצץ בעונש המאסר במסגרת ההסדר.

ב"כ הנאשמת עמדו בנוסף על נסיבותיה האישיות של הנאשמת, אם לשלושה ילדים קטנים, הצעיר ביניהם בן שנה בלבד. הנאשמת נעצרה תקופה לא ארוכה לאחר שילדה את בנה הצעיר. משפחתה של הנאשמת נהרסה. ילדיה

יגדלו בשנים הקרובות ללא דמות אם. עוד טענו הסנגורים כי הנאשמת מתנהגת למופת במהלך מעצרה, מסייעת לאסירות אחרות, וסיכויי שיקומה טובים.

הנאשמת בדברה האחרון לעונש נטלה אחריות על מעשיה והביעה חרטה.

10. שני הצדדים הגישו פסיקה לעונש.

דין

11. מעשי המעילה והגניבה אותם ביצעה הנאשמת, לאורך תקופה ארוכה, חמורים מאוד. לאורך שנים ניצלה הנאשמת את מעמדה הבכיר כמנהלת חשבונות בחברת יס, ואת האמון שניתן בה, על מנת לגנוב ממעסיקתה סכומי כסף בלתי נתפסים המסתכמים בלמעלה מעשרים וארבעה מיליון ₪. כל זאת, תוך ביצוע שורה ארוכה של מעשי זיוף והלבנת הון, וכמובן מבלי שדיווחה על ה"הכנסות" הללו לרשויות המס.

מעשים מסוג זה ראויים להוקעה ולענישה מחמירה, הן על מנת להגשים את עקרון ההלימה העומד ביסוד הענישה והן על מנת להגשים אינטרסים עונשיים נוספים, לרבות הרתעת הרבים והרתעת היחיד.

12. מובן כי בצד האמור יש להתחשב בעובדה כי הנאשמת הודתה בעובדות כתב האישום המתוקן מבלי שהתנהל הליך הוכחות מורכב וארוך, באופן שחסך זמן שיפוטי וכן את זמנם של הצדדים והעדים. עוד יש להתחשב בנטילת האחריות על ידי הנאשמת, בנסיבותיה האישיות אשר פורטו לעיל ובאינטרס הכללי בדבר כיבוד הסדרי טיעון.

13. עיון בפסיקה שהגישו הצדדים וכן בפסיקה נוספת מלמד כי עונש המאסר בפועל המוסכם במסגרת הסדר הטיעון - 88 חודשי מאסר - אינו חורג מגדר הסביר בנסיבות דומות. בהתחשב בהיקף העצום של הגניבה קשה לומר כי עונש מאסר זה מחמיר יתר על המידה עם הנאשמת, חרף הודאתה מבלי שניהלה הוכחות ולמרות נסיבותיה האישיות והמשפחתיות.

14. הקושי שהעמידו הצדדים לפני בית המשפט בדרך לאישור הסדר הטיעון נעוץ בהיעדרו של רכיב כלכלי משמעותי כחלק מן ההסדר, שהרי על פי ההסדר תשלם הנאשמת קנס של 7,000 ₪ בלבד - סכום העולה כדי אחד חלקי 3,483 הסכום אותו גנבה (24,382,998 ₪)

15. כידוע, בעבירות כלכליות ישנו משנה תוקף לקנס משמעותי, וכלל הוא שבדרך כלל עליו לעלות על היקף העבירות שבגינן ניתן [ע"פ 2103/07 הורוביץ נ' מדינת ישראל (13.12.2008)]; ע"פ 1522/12 ולד נ' מדינת ישראל (27.1.2014); ע"פ 7086/06 מדינת ישראל נ' אריאל הנדסת חשמל רמזורים ובקרה בע"מ (31.5.2007)]. קנס כספי ניכר עשוי לעקר את המוטיבציה של אנשים רציונאליים לבצע עבירות כלכליות מן הסוג שביצעה הנאשמת ויש בו כדי להוציא את בלעו של העברין מפיו. כך באופן כללי, וכך במשנה תוקף בעבירות המס בהן

הורשעה הנאשמת [רע"פ 2638/13 עובדיה נ' מדינת ישראל (28.4.2013); רע"פ 3137/04 חג'ג' נ' מדינת ישראל (18.4.2004)].

ההצדקה שמצאו הצדדים להתקשרותם בהסדר הכולל רכיב זעום בלבד של קנס כספי היא טובתה של נפגעת העבירה, חברת יס. נטען כי משום כוחה ויכולותיה של חברת יס להתמודד במישור האזרחי עם הנזקים שהסבה לה הנאשמת, אין היא מעוניינת בפיצוי, ומאותה סיבה ממש אין היא מעוניינת כי בית המשפט ישית על הנאשמת קנס, אשר עלול לבוא על חשבון יכולתה להיפרע מן הנאשמת.

16. בחנתי את הסדר הטיעון בכללותו ולא מצאתי לנכון להתערב בו בדרך של השתת קנס כספי ניכר ו/או פיצוי, וזאת משילוב הטעמים הבאים:

ראשית, אין להתעלם מן האינטרס הציבורי הכללי המצדד בכיבוד הסדרי טיעון שאינם חורגים באופן קיצוני ממתחם הסבירות. בחינת ההסדר בכללותו, על עונש המאסר המשמעותי שעתידה הנאשמת לרצות, מביא לכלל מסקנה כי הגם שברכיב הקנס סטו הצדדים באופן ניכר מן הראוי והנכון לנאשמת, עד כדי כך שניתן לומר כי הסטייה הזו היא בלתי סבירה בנסיבות העניין, עדיין בראיה כוללת של ההסדר לא ניתן לומר שהסטייה היא מן הסוג שמצדיק התערבות של בית המשפט.

שנית, יש רגליים לטענת ב"כ הנאשמים, שלא נסתרה על ידי נציגת המאשימה, כי במסגרת ניהול המשא ומתן בדרך לכריתת ההסכם בין הצדדים, הובהר כי המאשימה תהיה נכונה להפחית מעונש המאסר המוסכם אם תוכל הנאשמת לשלם קנס או פיצוי בהיקף משמעותי. במלים אחרות: עונש המאסר בפועל שהוסכם כי הנאשמת תרצה במסגרת ההסדר כבר מביא בחשבון את העובדה שתשלם קנס זעום בלבד. מובן כי על בית המשפט להתחשב בנתון זה.

שלישית, סעיף 40 לחוק העונשין מורה כי בקביעת מתחם העונש ההולם מעשה עבירה הכולל קנס, על בית המשפט להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם. בטיעוניהם לעונש יצאו שני הצדדים מנקודת הנחה כי כעת מצבה הכלכלי של הנאשמת הוא בכי רע, ואין ביכולתה לשלם קנס כספי המתאים לעבירות בהן הורשעה.

רביעית, ב"כ המאשימה הצהירה לפניי כי נפגעת העבירה אינה מעוניינת, משיקוליה, בפיצוי. רצונו של נפגע העבירה הוא שיקול משמעותי ובמקרים רבים מכריע בסוגיית הפיצוי.

חמישית, הגם שקנס כספי אינו עונש שנועד לשרת תכליות הקשורות בהכרח לנפגע העבירה, רשאי בית המשפט לשקול את המשמעות האופרטיבית של הטלת קנס על נפגע העבירה. בענייננו נתבקשתי על ידי שני הצדדים לצאת מנקודת הנחה כי אם תחויב הנאשמת בקנס כספי ממש, אזי סכום זה לא יעמוד לרשות נפגעת העבירה בבואה להיפרע מן הנאשמת.

17. סוף דבר: בחנתי את הסדר הטיעון שהוצג בעניינה של הנאשמת בכללותו, ולא מצאתי עילה להתערב בשיקול דעתם של הצדדים, הגם שבנושא הקנס חורג ההסדר באופן משמעותי מן הראוי והנכון.

לא מצאתי לנכון במקרה זה בו הוצג לאישורי הסדר טיעון "סגור" לקבוע מתחם עונש הולם, ואני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל בן 88 חודשים**, החל ביום מעצרה - 14.2.2014.

ב. **מאסר על תנאי בן 12 חודשים**, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורה לא תעבור הנאשמת עבירה בה הורשעה.

ג. **קנס בסך 7,000 ₪** או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם עד ליום 1.2.2015.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ה כסלו תשע"ה, 17/12/2014 במעמד הנוכחים.